

ترس از زیان مالی نویسنده: مایک املت

در باب اینکه چه میزان از زندگی‌تان حول ثبات مالی می‌چرخد تامل کنید. در اتاق خواب گرم‌تان از خواب بیدار شدید زیرا قبض برق را پرداخت کرده بودید. صبحانه خوردید زیرا خرید کرده بودید. در محل کارتان حاضر شدید زیرا پول بلیط مترو یا بنزین ماشین‌تان را پرداخت کرده بودید. لباس مناسب شغل‌تان را از فروشگاه تهیه کرده بودید. شغل شما درآمد ثابتی برای‌تان به همراه دارد که به کمک آن هزینه‌ی سیستم گرمایشی، خوراک، حمل و نقل، و پوشاک را پرداخت می‌کنید. این تازه سر سوزنی از کل واقعیت است. تقریباً هر چیزی که امروز لمس کرده‌اید بهایی دارد.

با توجه به اینکه ضروریات ابتدائی زندگی متکی به قدرت پرداخت مالی هستند جای تعجب نیست که حتی مسیحیان از زیان مالی بترسند. در دنیای سقوط کرده، حتی کسانی که با جدیت کار می‌کنند و در خرج کردن پول‌شان دقت دارند دخل و خرجشان با هم جور نمی‌شود. بیماری‌های درازمدت همه‌ی پس‌انداز را می‌بلعد. سقوط بازار سهام حساب بازنشستگی را به صفر می‌رساند. ممکن است کارمند در بهار زندگی‌اش از کار بیکار شود. ورشکستگی هر لحظه در کمین است. گرسنگی و بی‌خانمانی مسائلی جدا از یکدیگر نیستند. ناپایداری امنیت مالی بخشی از واقعیت زندگی در دنیای آلوده به گناه و سرشار از رنج است (امثال سلیمان ۲۳: ۴-۵؛ اول تیموتائوس ۶: ۷).

نگرانی در این باره کاملاً به‌جاست، اما زندگی‌مان غالباً آلوده به راه‌حل‌ها و استراتژی‌های گناه‌آلود با هدف مهار احتمال مصیبت مالی است. اضطراب‌مان سر به فلک می‌زند. معتاد کار می‌شویم. پول روی پول می‌گذاریم و باز نگرانیم که هیچگاه کفایت نکند (انجیل لوقا ۱۲: ۱۳-۲۱). خسیس و محاسبه‌گر می‌شویم و با هر تصمیم و رابطه‌ای همچون ترازنامه‌ی مالی برخورد می‌کنیم. بخشندگی از بین می‌رود. با این حال، تصور ضرر همچنان وجود دارد. در مواجهه با این امکان، چطور می‌توان به جای اضطراب فزاینده از توکل فزاینده به خداوند بهره گرفت؟

باید بدانیم و معتقد باشیم که خداوند پدری مهربان و بخشنده و مراقب فرزندان‌ش است و نیازهای اساسی ایشان را برآورده می‌کند. در بحث طمع و دارایی‌ها، عیسی به شاگردانش می‌گوید: «از این جهت به شما می‌گویم که اندیشه مکنید به جهت جان خود که چه بخورید و نه برای بدن که چه بپوشید» (لوقا ۱۲: ۲۲). چه چیز به ما کمک می‌کند نگرانی درباره‌ی زیان مالی را پشت سر بگذاریم؟ آیات بعدی (۲۲-۳۴) بر چهار مطلب تاکید دارند.

۱. زندگی فراتر از تحقق نیازهای موقت است (آیه ۲۳).

با اینکه خوراک و پوشاک (و در نتیجه منابع مالی که امکان ابتیاع آنها را میسر می‌سازند) اهمیت دارند، زندگی غنی نیازمند چیز مهمتری است. بر خلاف کسانی که برای خود این امور «در پی این چیزها» می‌روند، عیسی از

شاگردانش می‌خواهد نخست در جستجوی پادشاهی او باشند (آیه ۳۱؛ همچنین نگاه کنید به انجیل متی ۶: ۳۳). توجه به اولویت این پادشاهی باعث می‌شود تا پولس رسول چنین بگوید: «از این جهت خسته خاطر نمی‌شویم، بلکه هرچند انسانیتِ ظاهری ما فانی می‌شود، لیکن باطن روز بروز تازه می‌گردد» (دوم قرنتیان ۴: ۱۶).

۲. خداوند حتی برای خردترین مخلوقاتش نیز فراهم می‌سازد (لوقا ۱۲: ۲۴ - ۲۸).

اگر او کلاغ‌ها را خوراک می‌دهد و سوسن‌ها را جامه‌های زیبا می‌بخشد، آیا زندگی انسان‌ها را که اوج آفرینش هستند تامین نمی‌کند؟ او می‌داند که به چه نیازمندیم (آیه ۳۰). اگر نان بخواهیم به جایش سنگ نمی‌دهد (انجیل متی ۷: ۹).

۳. ما بخشی از گله‌ی خداوند هستیم (لوقا ۱۲: ۲۲). ما با برادران و خواهران مسیحیمان در یک جمع هستیم.

اعتماد به اینکه خداوند احتیاجات ما را برآورده می‌کند از جمله یعنی ایمان به اینکه اگر نیاز مالی پیدا کنیم دعای ما را اجابت خواهد کرد. اعاناتی که پولس برای کلیسای اورشلیم جمع‌آوری کرده بود نشان وابستگی متقابل در بدن مسیح است (دوم قرنتیان ۸ - ۹).

۴. خداوند از عطای پادشاهی به ما خشنود می‌گردد (لوقا ۱۲: ۳۲).

اگر او مالکیت بزرگترین چیز را به ما داده است، میراثی که «بی‌فساد و بی‌آلایش و ناپژمرده» است (رساله اول پطرس ۱: ۴) چطور ممکن است سخاوت به خرج ندهد و آنچه را حقیقتاً مورد احتیاج ماست عطا نکند (رومیان ۸: ۳۲)؟ ثروت بادوام و امنیت حقیقی در پادشاهی یافت می‌شود: «زیرا که فیض خداوند ما عیسی مسیح را می‌داند که هرچند دولت‌مند بود، برای شما فقیر شد تا شما از فقر او دولت‌مند شوید» (دوم قرنتیان ۸: ۹).

رشد در اعتماد به خداوند وفادار تضمینی برای مصونیت از زیان مالی نیست. در عین حال، با وجود خطراتی از قبیل اینکه کیسه‌های پول کهنه می‌شوند، گنج تلف می‌شود، دزد دزدی می‌کند و بیدارایی را تباه می‌سازد (لوقا ۱۲: ۳۳)، قوم خدا در نهایت هیچگاه فاقد عیسی مسیح نخواهد بود. او نان زندگی (انجیل یوحنا ۶: ۳۵) و آب زندگی ماست (۴: ۱۴)، و او با عدالتش ما را می‌پوشاند (اشعیا ۶۱: ۱۰؛ زکریا ۳: ۱-۵؛ دوم قرنتیان ۵: ۲۱؛ فیلیپیان ۳: ۹). او حقیقی‌ترین و عمیق‌ترین دارایی ما در میانه‌ی بی‌ثباتی مالی زندگی است. او به راستی «یهوه یری»، روزی‌دهنده، است (پیدایش ۲۲: ۱۴).

دکتر مایک املت، عضو هیئت علمی بنیاد آموزش و مشاوره‌ی مسیحی است. او نویسنده‌ی *CrossTalk* و *Descriptions and Prescriptions* می‌باشد.

این مقاله در مجله [تیبل تاک](#) منتشر شده است.